

Sygn. akt IV U 515/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 marca 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 515/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 marca 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił J. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy uznał ubezpieczonemu okres zatrudnienia od 15.04.1996 r. do 31.12.1998 r. /z wyłączeniem okresu zwolnienia lekarskiego/ w wymiarze 2 lat, 7 miesięcy i 23 dni w Przedsiębiorstwie (...) jako staż pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wnosił o zaliczenie mu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w charakterze mechanika w kanałach remontowych: w (...) J. G. w W. od 01.09.1994 r. do 13.04.1996 r., w M. (...) w L., a następnie w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) z siedzibą w W. w okresie od 01.07.1971 r. do 31.12.1977 r., w Spółdzielni Kółek Rolniczych w W. w okresie od 01.01.1978 r. do 31.05.1980 r., w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) z siedzibą w W. w okresie od 16.06.1980 r. do 30.09.1985 r. (odwołanie k.2-4).

Decyzją z dnia 08.05.2014 r. organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w (...) J. G. w W. od 01.09.1994 r. do 13.04.1996 r. /z wyłączeniem urlopu bezpłatnego i zasiłku chorobowego/ (decyzja z dn. 8 maja 2014 r. k. 33 akt emerytalnych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-7).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **J. S.** w dniu (...)r. ukończył (...)rok życia. W dniu 12 marca 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 31 marca 2014 r. organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 3 miesiące i 7 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 9 miesięcy i 14 dni, a okresy nieskładkowe 1 rok, 5 miesięcy i 23 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 2 lat, 7 miesięcy i 23 dni. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 31 marca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 31.03.2014r. k.31 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Po załączeniu przez ubezpieczonego do odwołania od zaskarżonej decyzji świadectwa pracy w warunkach szczególnych za okres zatrudnienia od 01.09.1994 r. do 13.04.1996 r. w (...) J. G. w W. organ rentowy rozpoznał wniosek ubezpieczonego ponownie traktując powyższe, jako nowy wniosek o emeryturę i decyzją z dnia 8 maja 2014 r. uchylił w części decyzję z dnia 31.03.2014 r. i odmówił przyznania ubezpieczonemu ponownie prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych zaliczono okres 4 lat, 2 miesiące i 15 dni (decyzja z dn. 08.05.2014 r. k. 33 akt emerytalnych).

J. S. w okresie od 1 lipca 1971 r. do 31 grudnia 1977 r. był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) z siedzibą w W. na stanowisku mechanika maszyn rolniczych, w tym w okresie od 01.07.1971 do 25.04.1973 w M. (...), w okresie od 26.04.1973r. do 18.04.1975 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową, w okresie od 01.05.1975 r. do 31.12.1977 r. w (...) L. (świadectwo pracy- akta osobowe).

Podaniem z dnia 14 października 1977 r. ubezpieczony zwrócił się do Spółdzielni Kółek Rolniczych w W. o przyjęcie go do pracy od dnia 1 stycznia 1978 r. na stanowisko mechanika.

Dnia 1 stycznia 1978 r. pomiędzy (...) w W. i J. S. została podpisana umowa o pracę. Na podstawie tej umowy ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku mechanika maszyn rolniczych na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy (k.1 cz. B akt osobowych). Ubezpieczony pracował w (...) w W. do 31.05.1980 r. (świadectwo pracy k. 3 cz. C akt osobowych).

Decyzją Zarządu (...) W. z dnia 4 października 1978r. udzielono J. S. dodatku za prowadzenie pogotowia technicznego i odpowiedzialność materialną za jego wyposażenie i stan w wysokości 300 zł miesięcznie (k. 4 akt osobowych). (...) w W. świadczył usługi dla rolnictwa. Miał swój warsztat zlokalizowany na bazie, gdzie było zatrudnionych 2-3 mechaników. Warsztat był wyposażony w jeden kanał naprawczy. Do obowiązków ubezpieczonego należała naprawa sprzętu rolniczego będącego na wyposażeniu (...) W.. Oprócz ciągników ubezpieczony naprawiał również: opryskiwacze, przyczepy, snopowiązałki, kosiarki, i inne sprzęty rolnicze. Jak kanał naprawczy był zajęty to mechanicy pracowali na powietrzu używając leżanki lub kładąc się na ziemię. Były też naprawy sprzętu, które nie wymagały korzystania z kanału naprawczego. Ubezpieczony wykonując naprawy sprzętu nie korzystał zawsze z kanału naprawczego. W kanale remontowym wykonywanych było ok. 50% wszystkich napraw (zeznania świadków A. F. k. 29v-30, częściowo S. Z. (1) k. 35v-36).

Następnie od dnia 16 czerwca 1980 r. ubezpieczony został zatrudniony ponownie w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) z siedzibą w W. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika (umowa o pracę – akta osobowe).

Praca ubezpieczonego w (...) L. z siedzibą w W. we wskazanych obu okresach zatrudnienia polegała na naprawie sprzętu rolniczego, będącego na wyposażeniu (...)u. W (...) L. było 4-5 mechaników, był warsztat wyposażony w kanał naprawczy, kuźnia. Mechanicy w tym, ubezpieczony naprawiali wszystko: ciągniki, wiązalki, opryskiwacze, siewniki, kombajny, wymieniali lemiesze, prostowali zęby w bronach. Zdarzało się, że było popsutych kilka traktorów na raz, więc mechanicy korzystali z leżanki, którą wsuwali się pod ciągnik, albo kładli się na szmacie pod ciągnikiem. Nie wszystkie naprawy wymagały korzystania z kanału naprawczego. Ubezpieczony około 50 % czasu pracy pracował wykonując naprawy sprzętu w kanale naprawczym. Ubezpieczony korzystał też z leżanki, czy kładł się na szmacie pod ciągnikiem oraz naprawiał sprzęt nie wymagający pracy w kanale naprawczym. Około 50% napraw dotyczyło napraw usterek w ciągnikach, a pozostałe naprawy dotyczyły pozostałego sprzętu rolniczego, które nie wymagały korzystania z kanału tj. kosiarki, siewniki, opryskiwacze, wiązalki (zeznania świadków: A. K. k. 30-30v, B. M. k. 30v).

Na podstawie pisma z dnia 5 grudnia 1984 r. wypłacono ubezpieczonemu należność za wykonywanie czynności dodatkowych związanych z prowadzeniem magazynku podręcznego podczas inwentaryzacji w magazynie głównych w wysokości 1/2 dniówki należnej magazynierowi za 15 dni (akta osobowe). Ubezpieczony w (...) L. z siedzibą w W. pracował do 30 września 1985 r. (świadcstwo pracy k. 18 akt emerytalnych).

Dnia 1 września 1994 r. ubezpieczony zawarł umowę o pracę z Artykuły Motoryzacyjne (...) J. G. w W., na podstawie której został zatrudniony na stanowisku mechanika samochodowego w stacji obsługi samochodów i pracował u wskazanego pracodawcy do 13 kwietnia 1996 r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy – akta osobowe). Dnia 14 kwietnia 2014 r. pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach (k. 32 akt emerytalnych).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczności niesporne, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 7 maja 2013 r., spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy i nie jest członkiem otwartego funduszu

emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika w kanałach remontowych będąc zatrudnionym w okresach: od 01.07.1971 r. do 31.12.1977r. w M. (...) w L. (następnie po włączeniu w (...) L. z siedzibą w W.), od 01.01.1978 r. do 31.05.1980 r. w (...) w W., od 16.06.1980 r. do 30.09.1985 r. w (...) L. z siedzibą w W., od 01.09.1994 r. do 13.04.1996 r. w (...) J. G. w W..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie dało podstawy do ustalenia, że faktycznie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymienionych okresach zatrudnienia wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych (wykaz A dziale XIV poz.16 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze). Jak wynika z zeznań świadków: A. F., A. K., B. M., S. Z. (1) zarówno w (...) L., (...) L. z siedzibą w W., (...) w W. ubezpieczony oprócz napraw ciągników zajmował się również naprawą pozostałego sprzętu rolniczego tj. kosiarki, opryskiwacze, snopowiązałki, siewniki, przyczepy, pługi, brony, kultywatory. Ubezpieczony składając zeznania w charakterze strony również przyznał, że 50% napraw dotyczyło ciągników (k. 36v). Z powyższego wynika już, że ubezpieczony w wymienionych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonywał pracy w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, bowiem tylko 50% napraw dotyczyła pojazdów mechanicznych – ciągników rolniczych. Ponadto z zeznań wymienionych świadków wynika również, że nie zawsze mimo tego, że naprawa wymagała korzystania z kanału naprawczego taka naprawa była w nim wykonywana. Świadcowie A. F., A. K. (wykonujący pracę mechanika tak jak ubezpieczony), B. M. zeznali, że mechanicy, w tym ubezpieczony naprawili usterki w ciągnikach poza kanałem kładąc się na leżance lub na szmacie pod ciągnikiem. Często zdarzało się bowiem, że naprawy wymagało więcej ciągników, a kanał remontowy był zajęty. Wskazani świadkowie zeznali również, że ubezpieczony mógł wykonywać naprawy w pojazdach mechanicznych w kanale remontowym w wymiarze 50% czasu pracy, sam zaś ubezpieczony zeznał, że prace w kanale remontowym wykonywał w wymiarze od 70% do 80% czasu pracy, wykonując również naprawy sprzętu rolniczego nie będącego pojazdami mechanicznymi, bowiem twierdził, że wymiana pomy w opryskiwaczu wymagała skorzystania z kanału remontowego, a według świadka A. K. ubezpieczony właśnie specjalizował się w tego typu naprawach opryskiwaczy. Również świadek S. Z. (2) zeznał, że ok. 80% napraw wymagało korzystania z kanału naprawczego i również wskazywał, że remont pomy w opryskiwaczach wymagał korzystania z kanału, zatem w tych 80% są również naprawy pozostałego sprzętu poza ciągnikami rolniczymi. Nie wszystkie również naprawy wymagały korzystania z kanału naprawczego. Powyższe świadczy w sposób bezsporny, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nie wykonywał pracy polegającej na naprawie pojazdów mechanicznych w kanale remontowym, a tylko taka praca zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest uważana za pracę w szczególnych warunkach. Ubezpieczony w treści odwołania wskazywał również, że jego praca w wymienionych zakładach pracy polegała również na naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych wymieniona w wykazie A, dziale XIV poz. 14 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. jako praca w warunkach szczególnych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do zakwalifikowania pracy wykonywanej przez ubezpieczonego jako pracy wymienionej pod poz. 14 w dziale XIV niniejszego rozporządzenia. Powyższe twierdzenie ubezpieczonego nie zostało przez niego udowodnione. Świadek A. F. pracując razem z ubezpieczonym w (...) w W. zeznał, że ubezpieczony zajmował się też naprawami pomp wtryskowych, pracował przy ustawianiu atmosfer przy regulacji wtryskiwaczy, a nie wykonywał napraw gaźników do silników spalinowych, ale były to jedne z wielu napraw wykonywanych przez ubezpieczonego. Sam ubezpieczony zaś zeznał, że 30% jego czasu pracy, polegała na wykonywaniu takich prac: jak drobnego spawania, regulowaniu wtryskiwaczy, sprawdzaniu wody w akumulatorach. Przyznał, że wykonywał naprawy sprzętu rolniczego niebędącego pojazdami mechanicznymi oraz, że wykonywał naprawy ciągników również na powietrzu (k.36v). Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: A. F., A. K., B. M. w całości. Zeznania tych świadków są spójne i logiczne. Zeznania świadka S. Z. (2) i ubezpieczonego zostały obdarzone przez Sąd wiarygodnością częściowo. Sąd bowiem mając na uwadze zeznania trzech świadków powyżej uznał, że pracę mechanika w kanałach naprawczych ubezpieczonych wykonywał w 50% czasu pracy, a nie w 80% jak to twierdził S. Z. i ubezpieczony.

Odnosząc się zaś do okresu pracy ubezpieczonego w (...) J. G. w W. to ubezpieczony na rozprawie dnia 17 grudnia 2014 r. cofnął wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność wykonywania przez niego u wskazanego pracodawcy pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony dopiero do odwołania załączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione dnia 14.04.2014 r. przez (...) J. G. w W.. Po złożeniu tego dokumentu prywatnego organ rentowy rozpoznał wniosek ubezpieczonego o emeryturę w warunkach szczególnych ponownie wydając decyzję z dnia 08.05.2014 r., gdzie uznał staż pracy wynikający ze złożonego świadectwa pracy za pracę w warunkach szczególnych. Jednakże na datę wydania zaskarżonej decyzji przez organ rentowy tj. na 31.03.2014 r. brak było podstaw do zaliczenia tego okresu przez organ rentowy z uwagi na brak wskazanego świadectwa i innych dokumentów pracowniczych, z których wynikałoby, aby ubezpieczony wykonywał pracę przy naprawie pojazdów mechanicznych w kanale remontowym.

Podsumowując praca ubezpieczonego w zakładach: (...) w W. i (...) L. z siedzibą w W. nie była pracą w warunkach szczególnych, bowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do ustalenia, aby ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Podsumowując ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat na datę 1 stycznia 1999 r., wobec czego nie spełnia przesłanek do przyznania mu emerytury w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.